

mente at vide fra paalidelig Kilde, at Folketinget skal opløses og nye Valg udskrives engang i Avgust.“

„Ja, det Valg har jo spøget længe. Jeg talte forresten selv med ham igaar. Han har i Kommission at tilbyde Dem en Kres, ikke sandt?“

„Jo, men jeg har bestemt mig til at afslaa Tilbudet. Jeg har foreløbig tabt al Lyst til at lade mig engagere som offentlig Personlighed.“

Fru Bertha, der havde siddet med bortvendt Ansigt, blev først nu helt nærværende.

„Hvorfor?“ spurgte hun.

„Jeg tænker paa at gifte mig. Jeg troede forresten, De vidste det. Og jeg har, oprigtig talt, opfattet Deres Venlighed imod mig som et stiltiende Samtykke.“

„Det har De heller ikke taget fejl i, Dihmer! Men har De talt med Jytte?“

„Ja — og jeg har Grund til at tro, at heller ikke Deres Datter har taget mig mine dristige Hensigter altfor ilde op.“

Fru Bertha vendte sig atter bort og nikkede.

„Det gør hun sikkert ikke! Det er jeg ganske overbevist om!“ sagde hun — mere som en Forsikring til sig selv end til ham.

„Under disse Forhold kan De vist tænke Dem, at jeg ikke er begærlig efter at tumle ud i en Valgkamp med Udsigt til at komme til at tilbringe Hvedebrødsdagene paa Krostuemøder.“

„Det forstaar jeg ikke rigtig, kære Ven. De behøver jo ikke at gifte Dem netop under Valget. Der er vist